

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro zemědělství

PROZATÍMNÍ ZNĚNÍ
2004/2129(INI)

17. 9. 2004

NÁVRH STANOVISKA

Výboru pro zemědělství

pro Výbor pro ústavní záležitosti

ke stanovisku Parlamentu k návrhu Smlouvy zakládající Ústavu pro Evropu
(2004/2129(INI))

Navrhovatel: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf

PA_NonLeg

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Evropský parlament musel v oblasti ekonomiky zemědělství dlouho bojovat o spolurozhodování. Od počátku společné zemědělské politiky před téměř půlstoletím se Evropský parlament a jeho Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova účastnil pouze jako poradní instance. Rada ministrů zemědělství mohla až do dnešního dne názor Evropského parlamentu ignorovat a bez jakékoliv demokratické kontroly disponovat téměř polovinou rozpočtu Unie.

Tento demokratický deficit po desetiletí znemožňoval nutné reformy a zavinil velké krize v oblasti zdraví obyvatelstva, životního prostředí a ochrany zvířat. Krize BSE by nebyla svým rozsahem tak katastrofální, kdyby se Parlament tehdy účastnil spolurozhodování o preventivních opatřeních a o opatřeních pro boj s touto nemocí.

Evropský parlament a zvláště Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova se s tímto nedostatkem demokracie nikdy nespokojil. Neformálně si často vynutil jistý způsob spolurozhodování proti Radě, zadržováním svých stanovisek a jednáním s Komisí. Je chvályhodné, že po podepsání Amsterodamské smlouvy nalezlo právo spolurozhodovat uplatnění alespoň v oblasti ochrany životního prostředí, bezpečnosti potravin a ochrany spotřebitelů. Společná zemědělská politika s mocnými nástroji pro organizaci trhu a podporou investic a příjmů však ještě stále není pod kontrolou jediné evropské instituce s demokratickou legitimitou na základě přímých voleb.

Teprve návrh ústavy Evropského konventu je vyhlídkou na zvýšení demokratické legitimacy. Stalo se tak i přes silný odpor ze strany některých členských států, které se obávaly snížení národních příjmů z rozpočtu EU. Nyní se alespoň všechna zásadní rozhodnutí v oblasti zemědělské politiky přijímají v rámci postupu spolurozhodování za účasti EP. V určitých otázkách, zvláště v otázkách stanovení kvót, otázkách cen a množstevních omezení, však návrh Ústavy představuje zhoršení oproti současnému stavu, neboť v těchto otázkách má Rada rozhodovat bez účasti Evropského parlamentu. Výsledkem kompromisu vládní konference v Bruselu je tedy krok správným směrem, nikoliv však ještě rozsáhlé spolurozhodování.

Velkým nedostatkem kompromisu z Bruselu je dále to, že v části III článku III-123 byly zcela beze změn převzaty cíle společné zemědělské politiky přijaté před půlstoletím. Ty jsou v rozporu s nynější zemědělskou politikou, která byla mezitím již několikrát reformována, a nedávají žádný nový impuls pro nezbytně nutnou specifickou podporu venkovského hospodářství a integraci politiky životního prostředí a ochrany zvířat. Rovněž nemá smysl zabývat se společnou zemědělskou politikou odděleně od rozvoje venkova a vztahů s rozvojovými zeměmi a ostatními obchodními partnery.

Zpravodaj proto konstatuje, že kompromis dosažený v rámci textu Ústavy je pokrokem, který má však nedostatky, jež se musí v budoucnu odstranit. Tyto nedostatky však nezpochybnují velký úspěch evropské integrace ve společné Ústavě. Naopak, v nadcházejícím procesu ratifikace by měl Parlament učinit vše pro to, aby občanům srozumitelně přiblížil pokrok, který pro ně konkrétně bude schválení Ústavy znamenat. Společná zemědělská politika byla a je základním pilířem evropské integrace a také jím zůstane, pokud se bude navenek zasazovat o spravedlivé mezinárodní obchodní vztahy v oblasti potravin a surovin a uvnitř bude úspěšně

čelit novým výzvám při rozvoji venkova a výzvám pro ekologické, ekonomické a sociálně udržitelné zemědělství. K tomu je zvláště zapotřebí, abychom využívali své zdroje způsobem, který bude šetrný k životnímu prostředí, aby naše zemědělské provozy zůstaly i nadále hospodářsky životaschopné, aby byly zemědělské produkty spotřebitelům poskytovány za přiměřenou cenu a aby zemědělská politika byla přijatelná pro zemědělce i pro celou společnost.

NÁVRHY

Výbor pro zemědělství výbor vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá rozšíření spolurozhodování Evropského parlamentu na společnou organizaci zemědělských trhů i na ostatní ustanovení, která jsou nutná pro splnění cílů společné zemědělské politiky; požaduje však, aby v rámci příštích úprav ústavní smlouvy byly vyplněny mezery zvláště v čl. III-230 odst. 2 a v článku III-231 týkající se spolurozhodování v oblasti zemědělství;
2. lituje velmi v této souvislosti, že o záležitostech, které až doposud podléhaly postupu konzultace, zvláště o stanovení kvót, cen a o množstevních omezení v čl. III-231 odst. 3, nyní rozhoduje pouze Rada bez účasti Parlamentu; považuje to za kontraproduktivní vzhledem k tendenci odstranit deficit demokracie, která je v ústavní smlouvě zřejmá; připomíná Radě, že v rámci svých legislativních pravomocí obsahově co nejpřesněji stanoví podmínky pro řízení záležitostí uvedených v čl. III-231 odst. 3; opakuje svůj požadavek, aby záležitosti, které doposud podléhaly postupu konzultace a v ústavní smlouvě v oblasti zemědělství, zvláště v čl. III-231 odst. 3, byly doposud předmětem nařízení popř. rozhodnutí Rady, mohly v budoucnosti podléhat prováděcím pravomocím Komise pouze tehdy, pokud jí budou tyto pravomoci předem uděleny Parlamentem a Radou na základě právního aktu přijatého postupem spolurozhodování;
3. poukazuje na to, že cíle společné zemědělské politiky uvedené v článku III-227 odporují cílům Evropské unie uvedeným v článku I-3; považuje i z tohoto důvodu za nezbytné, aby cíle společné zemědělské politiky byly aktualizovány tak, aby zohlednily nejnovější rozvoj této politiky a zvláště její multifunkční roli vůči samotným zemědělcům, rozvoji venkova, životnímu prostředí a spotřebitelům;
4. s ohledem na cíle společné zemědělské politiky považuje za vhodný následující text:

„Cílem společné zemědělské politiky je:

  - a) podporovat v Evropské unii multifunkční zemědělství šetrné k životnímu prostředí a ke krajině, které podporuje biologickou různorodost, zaručuje racionalizaci zemědělské výroby rozumným využíváním technického pokroku a podporuje optimální nasazení výrobních faktorů, zvláště pracovních sil;
  - b) zaručit zemědělskému a venkovskému obyvatelstvu srovnatelné životní podmínky a přiměřený příjem zvláště zavedením politiky rozvoje venkova a zvýšením příjmu na hlavu pro osoby pracující v zemědělství;
  - c) regulovat a stabilizovat trhy a zabránit krizím;
  - d) zajistit zásobování;
  - e) dbát na to, aby ceny dodávek pro spotřebitele byly přiměřené;
  - f) podporovat kvalitu a bezpečnost zemědělských výrobků a potravin.“;

5. vítá odstranění doposud existujících rozdílů mezi povinnými výdaji, které se doposud v podstatě týkaly oblasti zemědělství, a nepovinnými výdaji; což představuje podstatné rozšíření rozpočtových práv Evropského parlamentu.

POSTUP

Název	Návrh Smlouvy zakládající Ústavu pro Evropu
Číslo postupu	2004/2129(INI)
Příslušný výbor	AFCO
Užší spolupráce	--
Navrhovatel: Datum jmenování	Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf 26. 7. 2004
Projednáno ve výboru	2. 9. 2004
Datum přijetí návrhů	
Výsledek závěrečného hlasování	pro: proti: zdrželi se:
Poslanci přítomní při závěrečném hlasování	
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	
Náhradníci podle čl. 178 odst. 2 přítomní při závěrečném hlasování	